C/2026/3930

1.9.2026

RECOMANDAREA CONSILIULUI

din 10 iulie 2026

privind politicile economice, sociale, de ocupare a forței de muncă, structurale și bugetare ale Ungariei

(C/2026/3930)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 121 alineatul (2) și articolul 148 alineatul (4),

având în vedere Regulamentul (UE) 2024/1263 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2024 privind coordonarea eficientă a politicilor economice și supravegherea bugetară multilaterală și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1466/97 al Consiliului ([1]), în special articolul 3 alineatul (3),

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1176/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice ([2]), în special articolul 6 alineatul (1),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

având în vedere rezoluțiile Parlamentului European,

având în vedere concluziile Consiliului European,

având în vedere avizul Comitetului pentru ocuparea forței de muncă,

având în vedere avizul Comitetului economic și financiar,

având în vedere avizul Comitetului pentru protecție socială,

având în vedere avizul Comitetului pentru politică economică,

întrucât:

(1) Regulamentul (UE) 2024/1263 precizează obiectivele cadrului de guvernanță economică, care constau în promovarea unor finanțe publice solide și sustenabile, a unei creșteri durabile și incluzive și a rezilienței prin intermediul reformelor și al investițiilor, precum și în prevenirea deficitelor publice excesive. Regulamentul menționat prevede obligația Consiliului și a Comisiei de a asigura o supraveghere multilaterală în contextul semestrului european, în conformitate cu obiectivele și cerințele prevăzute în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Semestrul european presupune, în special, formularea și supravegherea punerii în aplicare a recomandărilor specifice fiecărei țări.

(2) La 25 noiembrie 2025, Comisia a adoptat, pe baza Regulamentului (UE) nr. 1176/2011, Raportul privind mecanismul de alertă 2026, în care a identificat Ungaria printre statele membre pentru care va fi necesar un bilanț aprofundat. Comisia a adoptat, de asemenea, o recomandare de recomandare a Consiliului privind politica economică a zonei euro, o recomandare de recomandare a Consiliului referitoare la capitalul uman în Uniunea Europeană și o propunere de raport comun privind ocuparea forței de muncă pentru 2026, în care se analizează punerea în aplicare a orientărilor pentru politicile de ocupare a forței de muncă și a principiilor Pilonului european al drepturilor sociale. Consiliul a adoptat Recomandarea privind politica economică a zonei euro ([3]) la 21 aprilie 2026, iar Raportul comun privind ocuparea forței de muncă și Recomandarea referitoare la capitalul uman la 9 martie 2026.

([1]) Regulamentul (UE) 2024/1263 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2024 privind coordonarea eficientă a politicilor economice și supravegherea bugetară multilaterală și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1466/97 al Consiliului (JO L, 2024/1263, 30 aprilie 2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 1176/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice (JO L 306, 23.11.2011, p. 25, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1176/oj).

([3]) JO C, C/2026/2434, 28 aprilie 2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/2434/oj.

(3) La 29 ianuarie 2025, Comisia a publicat Busola pentru competitivitate, un cadru strategic care urmărește să stimuleze competitivitatea la nivel mondial a Uniunii în următorii cinci ani. În acest document sunt identificate cele trei imperative de transformare în materie de inovare, decarbonizare și competitivitate, precum și securitatea ca piloni esențiali pentru o creștere economică durabilă. De la publicarea sa, Busola pentru competitivitate a stat la baza activității semestrului european, ceea ce asigură faptul că politicile economice ale statelor membre sunt coerente cu obiectivele strategice ale UE, creând o abordare unificată a guvernanței economice care promovează creșterea durabilă, inovarea și reziliența în întreaga Uniune.

(4) În 2026, semestrul european pentru coordonarea politicilor economice continuă să se desfășoare în paralel cu etapa finală a punerii în aplicare a Mecanismului de redresare și reziliență (MRR) ([4]). Planurile de redresare și reziliență (PNRR), împreună cu finanțarea oferită în cadrul politicii de coeziune, au fost esențiale pentru realizarea priorităților de politică ale semestrului european, deoarece planurile trebuiau să abordeze în mod eficace toate provocările sau o parte semnificativă a provocărilor identificate în recomandările relevante specifice fiecărei țări emise în ciclurile recente, iar programele finanțate prin politica europeană de coeziune trebuiau să țină seama de recomandările specifice fiecărei țări. Pe măsură ce MRR se apropie de sfârșitul duratei sale de viață, rămâne esențial să se asigure continuitatea și valorificarea reformelor și a investițiilor sprijinite și puse în aplicare în cadrul MRR, în special a celor care contribuie la abordarea provocărilor identificate în recomandările specifice fiecărei țări.

(5) La 3 iunie 2026, Comisia a publicat raportul de țară din 2026 pentru Ungaria. În acesta, s-au evaluat progresele realizate de Ungaria în ceea ce privește punerea în aplicare a recomandărilor relevante specifice acestei țări din 2025 și s-a făcut bilanțul implementării de către Ungaria a PNRR. Pe baza analizei respective, raportul de țară a identificat cele mai presante provocări cu care se confruntă Ungaria. De asemenea, în raportul de țară s-au evaluat progresele realizate de Ungaria în ceea ce privește punerea în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale și îndeplinirea obiectivelor principale ale Uniunii în materie de ocupare a forței de muncă, de competențe și de reducere a sărăciei și a excluziunii sociale, precum și progresele înregistrate în ceea ce privește atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite.

(6) În temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) nr. 1176/2011, Comisia a efectuat un bilanț aprofundat pentru Ungaria. Principalele constatări ale evaluării de către Comisie a vulnerabilităților macroeconomice cu care se confruntă Ungaria în sensul regulamentului respectiv au fost publicate la 20 mai 2026 ([5]). La 3 iunie 2026, Comisia a concluzionat că Ungaria se confruntă cu dezechilibre macroeconomice. În special, persistă vulnerabilitățile legate de competitivitate, de nevoile de finanțare publică și de prețurile locuințelor, iar politicile au continuat să agraveze aceste vulnerabilități. Inflația și creșterea costului unitar al muncii au fost printre cele mai ridicate din UE, în pofida stagnării activității economice. Se preconizează că presiunile asupra prețurilor și costurilor vor scădea doar treptat, rămânând în același timp mult mai ridicate decât în zona euro și în UE. Deficitul public a fost ridicat în ultimii ani și se preconizează că va rămâne peste 5 % din PIB în 2027. Nevoile de finanțare publică și costurile cu serviciul datoriei rămân ridicate, deși ponderea datoriei publice în PIB a crescut doar marginal datorită creșterii ridicate a PIB nominal în contextul unei inflații încă ridicate. Băncile continuă să dețină expuneri suverane mari, reflectând parțial stimulentele fiscale. Prețurile locuințelor au continuat să crească puternic, iar riscurile de supraevaluare au crescut. Contul curent a rămas excedentar, dar dependența ridicată a Ungariei de importurile de energie o face vulnerabilă la prețuri mai mari și mai volatile la energie. Politicile nu s-au îmbunătățit și au agravat unele dintre vulnerabilități. Subvențiile nedirecționate care se adaugă presiunilor asupra prețurilor și provocărilor fiscale complexe au fost chiar intensificate, în timp ce împrumuturile guvernamentale subvenționate pe scară largă exercită presiuni asupra finanțelor publice și limitează eficacitatea politicii monetare. Privind în perspectivă, depășirea cu eficacitate a acestor politici ar reduce vulnerabilitățile.

([4]) Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (JO L 57, 18.2.2021, p. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

([5]) Documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD(2026) 138 final.

(7) La 18 februarie 2025, Consiliul a adoptat, pe baza evaluării și a recomandării Comisiei, o recomandare de aprobare a planului bugetar-structural național pe termen mediu al Ungariei ([6]). Planul vizează perioada cuprinsă între 2025 și 2028 și prezintă o ajustare bugetară repartizată pe patru ani. Consiliul a recomandat următoarele rate maxime de creștere a cheltuielilor nete: 4,3 % în 2025, 4,0 % în 2026, 3,9 % în 2027 și 3,7 % în 2028, ceea ce corespunde ratelor maxime de creștere cumulate calculate prin raportare la anul de bază 2023 de 9,1 % în 2025, 13,5 % în 2026, 17,9 % în 2027 și 22,2 % în 2028. Pentru perioada 2025-2026, aceste rate maxime de creștere a cheltuielilor nete coincid cu traiectoria corectivă, conform recomandării formulate de Consiliu în temeiul articolului 126 alineatul (7) din TFUE la 18 februarie 2025, cu scopul de a pune capăt situației de deficit excesiv din Ungaria ([7]). Pe baza evaluării de către Comisie a măsurilor eficace, efectuată la 3 iunie 2026 ([8]), procedura de deficit excesiv pentru Ungaria se suspendă.

(8) Războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei și repercusiunile acestuia constituie o provocare existențială pentru Uniunea Europeană. Comisia a invitat statele membre să solicite activarea clauzei derogatorii naționale prevăzute în Pactul de stabilitate și de creștere într-un mod coordonat, pentru a sprijini eforturile UE de obținere a unei creșteri rapide și semnificative a cheltuielilor pentru apărare ([9]), iar această propunere a fost salutată de Consiliul European reunit la 6 martie 2025. În urma solicitării Ungariei, Consiliul a adoptat, la 8 iulie 2025, la recomandarea Comisiei, o recomandare care îi permite Ungariei să se abată de la ratele maxime de creștere a cheltuielilor nete recomandate ([10]). Perioada în care este activată clauza derogatorie națională (2025-2028) îi permite Ungariei să acorde din nou prioritate cheltuielilor publice sau să crească veniturile publice, astfel încât cheltuielile de apărare mai mari pe o perioadă mai îndelungată să nu pună în pericol sustenabilitatea finanțelor publice pe termen mediu.

(9) De la data adoptării acestei recomandări, Ungaria nu și-a prezentat raportul anual pentru 2026 privind progresele înregistrate referitor la respectarea ratelor maxime de creștere recomandate ale cheltuielilor nete. Ungaria nu și-a prezentat nici raportul privind măsurile luate în cadrul procedurii de deficit excesiv, care ar fi urmat să fie integrat în raportul anual privind progresele înregistrate.

(10) Creșterea PIB real în anul 2025 a fost de 0,5 %, iar inflația IAPC a fost de 4,4 %. În previziunile Comisiei din primăvara anului 2026, se estimează că PIB real va crește cu 1,8 % în 2026 și cu 2,1 % în 2027, iar inflația IAPC va fi de 3,2 % în 2026 și de 3,1 % în 2027.

(11) Din datele furnizate de Eurostat ([11]) reiese că deficitul public al Ungariei a scăzut de la 5,1 % din PIB în 2024 la 4,7 % din PIB în 2025. Scăderea deficitului în 2025 reflectă în principal cheltuieli mai mici cu dobânzile și reducerile investițiilor publice. Pe baza măsurilor de politică cunoscute la data la care s-au făcut previziunile, previziunile Comisiei din primăvara anului 2026 estimează că deficitul va fi de 6,2 % din PIB în 2026 și de 5,8 % din PIB în 2027. Creșterea din 2026 reflectă în principal măsurile care vizează gospodăriile, inclusiv continuarea introducerii treptate a scutirii de la plata impozitului pe venitul persoanelor fizice pentru mame, creșterea deducerilor fiscale pentru familii, a 14-a pensie anuală, sprijinul pentru locuință și o primă pentru personalul militar și personalul responsabil cu aplicarea legii, precum și derapaje în materie de cheltuieli.

([6]) Recomandarea Consiliului din 18 februarie 2025 de aprobare a planului bugetar-structural național pe termen mediu al Ungariei (JO C, C/2025/1707, 18 martie 2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1707/oj).

([7]) Recomandarea Consiliului în vederea încetării situației de deficit excesiv din Ungaria, adoptată la 18 februarie 2025. Toate documentele referitoare la procedura aplicabilă deficitelor excesive în cazul Ungariei pot fi consultate la adresa: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-governance-framework/stability-and-growth-pact/corrective-arm-excessive-deficit-procedure/excessive-deficit-procedures-overview/Hungary_en.

([8]) Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Europeană de Investiții intitulată „Semestrul european 2026 – pachetul de primăvară”, COM(2026) 200 final.

([9]) Comunicarea Comisiei intitulată „Integrarea unei creșteri a cheltuielilor pentru apărare în cadrul Pactului de stabilitate și de creștere”, Bruxelles, 19 martie 2025, C(2025) 2000 final.

([10]) Recomandarea Consiliului din 8 iulie 2025 care permite Ungariei să se abată de la ratele maxime de creștere a cheltuielilor nete stabilite de Consiliu în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1263 (Activarea clauzei derogatorii naționale) (JO C, C/2025/3968, 20 august 2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3968/oj).

([11]) Euroindicatorii Eurostat, 22 aprilie 2026.

(12) Pe baza estimărilor Comisiei, orientarea bugetară ([12]), care include atât cheltuielile finanțate la nivel național, cât și cheltuielile finanțate de UE, a fost una expansionistă în 2025, de 0,4 % din PIB. Se preconizează că aceasta va continua să fie expansionistă, de 1,7 % din PIB în 2026 și în mare măsură neutră în 2027.

(13) Din datele furnizate de Eurostat ([13]) reiese că datoria publică a Ungariei a crescut de la 73,5 % din PIB la sfârșitul anului 2024 la 74,6 % din PIB la sfârșitul anului 2025. Creșterea ponderii datoriei în 2025 reflectă în principal cheltuielile ridicate cu dobânzile și o creștere mai scăzută a PIB nominal. Pe baza măsurilor de politică cunoscute la data la care s-au făcut previziunile, previziunile Comisiei din primăvara anului 2026 estimează că ponderea datoriei în PIB va crește la 75,1 % până la sfârșitul anului 2026 și va continua să crească la 76,8 % până la sfârșitul anului 2027. Creșterea din 2026 și 2027 reflectă în principal nivelul ridicat al cheltuielilor cu dobânzile și deficitul primar, care sunt temperate de aprecierea puternică a monedei în 2026.

(14) Conform datelor Eurostat ([14]), cheltuielile publice totale pentru apărare în Ungaria au fost de 1,8 % din PIB în 2025, ceea ce corespunde unei creșteri de 0,8 puncte procentuale din PIB în comparație cu anul de referință 2021. Potrivit previziunilor Comisiei din primăvara anului 2026, se preconizează că acestea vor fi de 2,1 % din PIB în 2026, ceea ce corespunde unei creșteri de 1,1 puncte procentuale din PIB comparativ cu 2021 ([15]).

(15) Uniunea se confruntă în continuare cu riscuri de întreruperi ale aprovizionării cu energie și de volatilitate ridicată a prețurilor, exacerbate de tensiunile geopolitice care afectează piețele mondiale ale petrolului și gazelor. Experiența dobândită în urma crizei energetice din perioada 2022-2023 a arătat că măsurile ample și nedirecționate implică costuri bugetare mari și sunt ineficiente din punct de vedere social și economic. De la izbucnirea războiului în Orientul Mijlociu în februarie 2026, Ungaria a adoptat măsuri de politică bugetară pentru a atenua impactul prețurilor ridicate la energie asupra gospodăriilor și întreprinderilor ([16]), și anume o reducere nedirecționată a accizelor la motorină și benzină de 19 HUF pe litru, data expirării fiind 1 mai 2026. Potrivit previziunilor Comisiei din primăvara anului 2026, costul bugetar al acestei măsuri ar urma să fie de mai puțin de 0,1 % din PIB în 2026 ([17]). Potrivit estimărilor Comisiei, dacă această măsură va rămâne în vigoare până la sfârșitul anului 2026, costul său bugetar se va ridica la 0,1 % din PIB în 2026.

(16) Pe baza calculelor Comisiei, cheltuielile nete ale Ungariei au crescut cu 8,1 % în 2025 și cu 11,2 %, cumulat, în 2024 și 2025. Creșterea cheltuielilor nete în 2025 depășește rata maximă de creștere recomandată, ceea ce corespunde unei abateri de 1,5 % din PIB în termeni anuali. Dacă se iau în considerare împreună anii 2024 și 2025, rata cumulată de creștere a cheltuielilor nete depășește rata maximă de creștere recomandată, ceea ce corespunde unei abateri de 0,8 % din PIB în termeni cumulativi. Cu toate acestea, abaterea se încadrează în flexibilitatea clauzei derogatorii naționale, ținând seama de creșterea cheltuielilor pentru apărare.

([12]) Orientarea bugetară este definită ca o măsură a variației anuale a poziției bugetare subiacente a administrației publice. Scopul său este de a evalua impulsul economic generat de politicile bugetare, atât de cele finanțate la nivel național, cât și de cele finanțate din bugetul UE. Orientarea bugetară este măsurată ca diferența dintre (i) creșterea potențială pe termen mediu și (ii) variația cheltuielilor primare, fără măsurile discreționare privind veniturile și incluzând cheltuielile finanțate printr-un sprijin nerambursabil (granturi) din Mecanismul de redresare și reziliență și din alte fonduri ale Uniunii.

([13]) Euroindicatorii Eurostat, 22 aprilie 2026.

([14]) Eurostat, Cheltuielile administrațiilor publice în funcție de clasificarea funcțiunilor guvernamentale (COFOG).

([15]) Definiția NATO pentru cheltuielile de apărare diferă de definiția COFOG pentru apărare. În plus, ar putea exista diferențe din cauza momentului înregistrării cheltuielilor, în special a celor cu echipamentele militare, deoarece raportarea NATO nu urmează normele conturilor naționale privind momentul înregistrării.

([16]) Acest lucru reflectă situația de la data-limită a previziunilor Comisiei din primăvara anului 2026 (4 mai 2026).

([17]) După data-limită a previziunilor Comisiei din primăvara anului 2026, măsura a fost prelungită pe termen nelimitat.

(17) Pe baza calculelor Comisiei, se preconizează o creștere a cheltuielilor nete ale Ungariei cu 9,7 % în 2026 și, cumulat, cu 22,0 % în 2024, 2025 și 2026. Creșterea preconizată a cheltuielilor nete în 2026 depășește rata maximă de creștere recomandată, ceea ce corespunde unei abateri de 2,3 % din PIB în termeni anuali. Dacă se iau în considerare împreună anii 2024, 2025 și 2026, rata cumulată preconizată de creștere a cheltuielilor nete depășește rata maximă de creștere recomandată, ceea ce corespunde unei abateri de 3,0 % din PIB în termeni cumulativi. Ținând seama de flexibilitatea pentru creșterea cheltuielilor pentru apărare prevăzută de clauza derogatorie națională, luând în considerare anii 2024, 2025 și 2026 împreună, abaterea cumulată preconizată a cheltuielilor nete se ridică la 1,9 % din PIB.

(18) Unele practici denaturează funcționarea pieței financiare și a pieței cu amănuntul, ceea ce poate, de asemenea, să limiteze eficacitatea politicii monetare. Deși plafonarea ratelor dobânzilor la depozitele bancare și la creditele acordate întreprinderilor a fost eliminată treptat în 2024, guvernul a menținut rata dobânzii la nivelul din octombrie 2021 pentru creditele ipotecare acordate persoanelor fizice. Pentru a stimula cererea internă, se recurge pe scară largă la împrumuturi subvenționate destinate în mare măsură gospodăriilor și întreprinderilor. Proporția împrumuturilor subvenționate rămâne ridicată în comparație cu nivelurile anterioare pandemiei de COVID-19, ceea ce duce la o alocare de capital sub nivelul optim prin finanțarea unor proiecte cu rentabilitate scăzută și creșteri de productivitate limitate. În 2025, guvernul a plafonat diferența dintre prețul de achiziție cu amănuntul și prețul de vânzare al unei game largi de produse alimentare și bunuri industriale de folosință neîndelungată. În plus, prețurile carburanților au fost plafonate în martie 2026.

(19) Cadrul bugetar național oferă doar stimulente limitate pentru sustenabilitatea finanțelor publice. „Starea de pericol”, în vigoare din 2020 până la 14 mai 2026, a eliminat cerința de a publica un plan bugetar multianual, ceea ce a limitat capacitatea cadrului bugetar de a asigura o orientare și asumarea responsabilității pe termen mediu. Practica adoptării timpurii a bugetului și revizuirile frecvente reduc credibilitatea obiectivelor. Regula privind datoria națională care impune guvernului să se asigure că ponderea datoriei publice este redusă în fiecare an nu a fost respectată în 2024 și în 2025 și, în perioadele favorabile, tinde să aibă un impact prociclic care exacerbează dezechilibrele. Mandatul și capacitățile operaționale ale consiliului bugetar maghiar rămân limitate. În plus, structurile de gestionare a fondurilor publice create de guvern, cum ar fi fiduciile de interes public, slăbesc supravegherea bugetară, deoarece par să funcționeze fără mecanisme de control eficace. Deși Ungaria a efectuat analize ale cheltuielilor în perioada 2023-2024, rezultatele nu au fost publicate sau reflectate în planificarea bugetară.

(20) Având în vedere îmbătrânirea populației, Ungaria se confruntă cu una dintre cele mai mari creșteri ale cheltuielilor cu pensiile ca pondere din PIB în UE între 2025 și 2070 (4,1 puncte procentuale). Se preconizează că acest lucru va afecta sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice. Potrivit analizei sustenabilității datoriei, efectuate de Comisie, riscurile Ungariei la adresa sustenabilității finanțelor publice sunt, în general, ridicate, atât pe termen mediu, cât și pe termen lung. Totodată, scăderea treptată a adecvării pensiilor pentru persoanele cu venituri mici și creșterea cheltuielilor cu pensiile pentru persoanele cu venituri ridicate au accentuat inegalitățile în rândul pensionarilor. În plus, a fost introdusă o a 14-a pensie anuală, care se preconizează că va crește nivelurile medii ale pensiilor, dar care nu este direcționată, va avea un impact suplimentar asupra inegalităților și va spori presiunile preconizate asupra cheltuielilor, afectând sustenabilitatea finanțelor publice pe termen lung.

(21) Implicarea sistematică, substanțială și în timp util a autorităților locale și regionale, a partenerilor sociali, a societății civile și a altor părți interesate relevante rămâne esențială pentru a se asigura asumarea pe scară largă a implementării cu succes a instrumentelor de finanțare ale Uniunii, precum și în contextul semestrului european.

(22) În Ungaria, punerea în aplicare a programelor politicii de coeziune, care includ sprijin din partea Fondului european de dezvoltare regională (FEDR), a Fondului pentru o tranziție justă (FTJ), a Fondului social european Plus (FSE+) și a Fondului de coeziune (FC), se situează sub media la nivelul UE, atât în ceea ce privește selecția proiectelor, cât și plățile. Este important să se intensifice și să se accelereze eforturile de asigurare a realizării rapide a investițiilor, maximizând în același timp impactul acestora pe teren. Ungaria ia deja măsuri în cadrul programelor sale aferente politicii de coeziune pentru a stimula competitivitatea și creșterea. Cu toate acestea, Ungaria se confruntă în continuare cu provocări, printre care cele legate de deficiențele sistemului de gestiune și control, de procedurile de achiziții publice excesiv de complexe și restrictive și de gradul scăzut de utilizare a schemelor de finanțare nelegate de costuri în cadrul FEDR. Alte probleme sunt absența unei planificări și coordonări previzibile a cererilor de propuneri în cadrul mai multor programe și a unor rezerve de proiecte mature, cooperare teritorială și mecanisme de parteneriat deficitare, capacitate profesională și financiară insuficientă la nivel subnațional, utilizare limitată a evaluărilor și dispoziții administrative și juridice redundante, cum ar fi normele care reglementează investițiile publice (Legea LXIX din 2023) sau sistemul de investiții de importanță majoră pentru economia națională. Există, de asemenea, posibilitatea ca Ungaria să asigure sustenabilitatea principalelor proiecte de politică publică sprijinite de FSE +, inclusiv prin integrarea politicilor. În același timp, Ungaria trebuie să accelereze punerea în aplicare a Fondului pentru o tranziție justă (FTJ), deoarece resursele trebuie plătite până la sfârșitul anului 2026. Este esențial să se asigure implementarea rapidă și eficace a noilor investiții identificate de Ungaria în evaluarea sa intermediară a fondurilor politicii de coeziune, în special a investițiilor legate de cele cinci priorități prevăzute în Regulamentul privind evaluarea intermediară ([18]).

(23) Regiunile de la frontiera estică a Ungariei se confruntă cu provocări suplimentare care le afectează perspectivele de dezvoltare economică și socială, deoarece problemele structurale existente sunt accentuate. Impactul războiului de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei sporește presiunile asupra securității, perturbă activitățile economice transfrontaliere și scade atractivitatea pentru investiții.

(24) Ungaria se confruntă cu mai multe provocări legate de mediul de afaceri, calitatea legislației, achizițiile publice, cadrul anticorupție, accesul la finanțare, inovare, impozitare, dependența de combustibilii fosili din Rusia, subvențiile pentru combustibilii fosili, echilibrarea rețelei de energie electrică, gestionarea apei, economia circulară, transporturi, educație, nivelurile de competențe și integrarea grupurilor defavorizate pe piața forței de muncă, asistența socială, dialogul social, asistența medicală și locuințele.

(25) Mediul de afaceri slab reprezintă un obstacol major în calea creșterii productivității. Conform indicatorilor de competitivitate, Ungaria s-a numărat printre țările din UE cu cele mai slabe performanțe în 2025. Dinamica întreprinderilor este scăzută, deoarece reglementările stricte frânează crearea de întreprinderi. Prevalența ridicată a sistemelor de subvenții menține pe piață întreprinderi mai puțin productive. Reglementarea pieței produselor este una dintre cele mai stricte dintre țările UE membre ale OCDE, în special în subcategoriile privind denaturarea indusă de implicarea statului. Lipsa egalității de tratament între întreprinderi limitează concurența. Structura pieței este concentrată și doar câteva întreprinderi concurează pe piețe specifice. Mai multe servicii sunt încredințate unor întreprinderi de stat sau private care funcționează fără concurență. Sectorul comerțului cu amănuntul, în special, funcționează într-un mediu de afaceri instabil. Comercianții cu amănuntul sunt, de asemenea, afectați de intervenții administrative, cum ar fi plafoanele tarifare pentru comerțul cu amănuntul, limitele marjelor de vânzare, interzicerea vânzării de produse alimentare cu 48 de ore înainte de data expirării lor și raportarea obligatorie online a prețurilor. Măsurile de politică și impozitele ridicate reduc competitivitatea comercianților cu amănuntul. Statul își desfășoară activitatea în domeniul tranzacțiilor comerciale și exclude actorii privați prin achiziționarea sau facilitarea achiziționării mai multor întreprinderi mari. Diverse intervenții ale statului au fost utilizate pentru a-i obliga pe proprietari – în majoritate străini – să își vândă firmele, facilitând crearea unor campioni naționali publici sau legați de sectorul public. Firmele sunt obligate să își desfășoare activitatea în pierdere din cauza unei taxe suplimentare de exploatare minieră, a unei taxe pe cotele de CO_2, a plafoanelor pentru marja de preț în comerțul cu amănuntul și a restricțiilor la export pentru materialele de construcții. Acestea nu sunt în concordanță cu normele pieței unice. Întreprinderile se confruntă din ce în ce mai mult cu probleme legate de întârzierea efectuării plăților. Decalajele de plată între întreprinderi și sectorul public sunt atât în creștere, cât și peste media UE. Prezența tot mai mare a fondurilor de investiții în societăți necotate creează noi provocări. Această structură de societate comercială este utilizată în special de persoane care au legături cu guvernul, deoarece asigură anonimatul. Fondurile de investiții în societăți necotate au crescut semnificativ ca număr și dimensiune în ultimii ani. Fondurile de investiții în societăți necotate investesc din ce în ce mai mult în întreprinderi care câștigă achiziții publice și obțin concesiuni cu valoare ridicată și au o prezență puternică în tranzacțiile comerciale cu statul. Mediul de afaceri slab a contribuit la erodarea competitivității și frânează investițiile și, în cele din urmă, conduce la o inflație mai mare și la o redresare economică lentă, astfel cum arată analiza aprofundată privind Ungaria din cadrul procedurii privind dezechilibrele macroeconomice.

([18]) Regulamentul (UE) 2025/1914 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 septembrie 2025 de modificare a Regulamentelor (UE) 2021/1058 și (UE) 2021/1056 în ceea ce privește măsuri specifice de abordare a provocărilor strategice în contextul evaluării intermediare.

(26) Întreprinderile continuă să se confrunte cu un mediu de reglementare extrem de volatil și imprevizibil, caracterizat prin modificări frecvente, utilizarea pe scară largă a măsurilor de urgență și un timp limitat de pregătire pentru modificări semnificative din punct de vedere economic în materie de reglementare. Dependența susținută de reglementarea bazată pe decrete în cadrul regimului de urgență limitează controlul parlamentar și contribuie la incertitudinea în materie de conformitate și la un risc ridicat de reglementare pentru întreprinderi. Implicarea părților interesate și aplicarea instrumentelor pentru o mai bună legiferare rămân limitate în practică. Implicarea părților interesate în elaborarea legislației primare în perioada 2021-2024 a fost printre cele mai scăzute din UE. Consultarea nu este necesară în primele etape ale procesului de reglementare, iar evaluarea ex post, deși este obligatorie din punct de vedere juridic, nu se efectuează în mod sistematic. Membrii individuali ai parlamentului continuă să depună proiecte de lege importante, exceptându-le în mod oficial de la cerințele standard privind consultarea și evaluarea impactului. Nu există niciun organism independent de supraveghere responsabil cu asigurarea calității analizei impactului normativ sau a amplorii consultării părților interesate. Chiar și atunci când se desfășoară consultări, contribuțiile părților interesate nu conduc neapărat la ajustări de fond.

(27) Piața achizițiilor publice rămâne vulnerabilă la practicile anticoncurențiale și la riscurile de corupție. Numărul deciziilor de revizuire a achizițiilor publice în raport cu cererile de oferte este printre cele mai ridicate din UE. Nivelul perceput de independență a Comisiei de arbitraj în domeniul achizițiilor publice rămâne scăzut în rândul întreprinderilor. Factorii structurali continuă să împiedice concurența efectivă în cadrul procedurilor de achiziții publice, în special în sectoarele infrastructurii, apărării și achizițiilor publice centralizate. Nivelul ridicat de concentrare a pieței, inclusiv în rândul întreprinderilor cu aceeași structură a acționariatului, rămâne o preocupare persistentă. Întreprinderile afiliate actorilor economici conectați politic sunt mult mai susceptibile să câștige contracte de achiziții publice, inclusiv în cadrul licitațiilor finanțate de UE. Utilizarea pe scară largă a acordurilor-cadru poate limita și mai mult concurența prin blocarea anumitor întreprinderi și prin consolidarea concentrării pieței, cu o transparență limitată a procedurilor subsecvente din a doua etapă. Deși transparența sistemului de achiziții publice este, în general, bună, în practică persistă preocupări legate de lipsa de transparență a anumitor date privind achizițiile publice și de aplicarea normelor privind conflictele de interese.

(27) Corupția rămâne un domeniu extrem de îngrijorător, deoarece există în continuare deficiențe sistemice ale cadrului anticorupție. Percepția corupției larg răspândite rămâne foarte ridicată și continuă să fie percepută din ce în ce mai mult ca un obstacol în calea întreprinderilor. Deși au fost luate unele măsuri pentru combaterea corupției în general, corupția la nivel înalt rămâne o problemă, iar cadrul anticorupție trebuie consolidat în continuare. Sistemul declarațiilor de avere nu își îndeplinește încă rolul, normele privind conflictele de interese rămân fragmentate, iar supravegherea acestora este lipsită de eficacitate. În mod similar, limitările post-angajare aplicabile funcționarilor guvernamentali de rang înalt sunt inadecvate, iar aplicarea lor este ineficace. Proliferarea unor noi tipuri de structuri de gestionare a banilor publici – în special fundațiile de gestionare a activelor de interes public și fondurile de investiții în societăți necotate – este lipsită de transparență și prezintă riscuri de corupție. Acest lucru este însoțit de limitări tot mai mari ale accesului la informațiile publice și de înrăutățirea nivelului libertății mass-mediei, ceea ce limitează, de asemenea, supravegherea și controlul public independent asupra guvernului și contribuie la reducerea eficacității cadrului anticorupție în ansamblu.

(28) În Ungaria este subdezvoltat rolul piețelor de capital de canale de finanțare a întreprinderilor nou-înființate și a întreprinderilor mici și mijlocii foarte inovatoare. Politicile guvernamentale, în special prin impozitare, redirecționează economiile mai degrabă către obligațiuni de stat și locuințe decât către piețele de capital, ceea ce ar finanța investițiile productive. Măsurile de politică recente au împiedicat și mai mult dezvoltarea piețelor de capital, cum ar fi obligațiunile pe termen lung scutite de impozite pentru investitorii de retail, taxa pe tranzacțiile financiare pentru titlurile de valoare, prezența ridicată a schemelor de subvenții pentru IMM-uri și stimulentele fiscale pentru investițiile în locuințe.

(29) Cheltuielile publice pentru cercetare și dezvoltare, inclusiv în universități, sunt printre cele mai scăzute din UE, ceea ce frânează excelența științifică. Reorganizarea continuă a sectorului public de cercetare, precum și mecanismele neclare de evaluare a institutelor de cercetare contribuie la crearea unor condiții de muncă incerte pentru cercetători. Legăturile dintre mediul științific și mediul de afaceri rămân insuficient exploatate, iar activitățile de inovare continuă să fie concentrate într-un grup mic de întreprinderi cu capital străin, limitând dezvoltarea unei baze interne mai largi de inovare, în special a IMM-urilor. Doar câteva întreprinderi, în principal mari, beneficiază de diferitele subvenții, din cauza sarcinii administrative împovărătoare și a normelor de eligibilitate care nu sunt întotdeauna clare în ceea ce privește cheltuielile pentru inovare. Regiunile întâmpină dificultăți în punerea în aplicare a unor cadre strategice de cercetare și dezvoltare și inovare pentru stimularea competitivității regionale, ținând seama efectiv de nevoile specifice și de avantajele competitive ale regiunii.

(30) Numărul mare de scutiri fiscale, de stimulente fiscale și de impozite sectoriale face ca sistemul fiscal să fie complex. Utilizarea tot mai frecventă a impozitelor sectoriale are un impact disproporționat asupra întreprinderilor mai mari, adesea asupra acelora cu capital străin. Veniturile din impozitele sectoriale reprezintă peste 2 % din PIB. Printre sectoarele cele mai afectate se numără sectorul bancar, al energiei, al comerțului cu amănuntul, al materialelor de construcții, al asigurărilor și al telecomunicațiilor. Numărul mare de impozite mici mărește costurile de asigurare a conformității, în special pentru întreprinderile mai mici. Chiar dacă sarcina fiscală asupra veniturilor salariale a scăzut, aceasta rămâne ridicată pentru persoanele cu venituri mici. Ungaria se bazează pe impozitele pe consum, care impun în mod inerent o sarcină mai mare persoanelor cu venituri mici.

(31) Ungaria a rămas foarte dependentă de sursele de energie rusești, iar măsurile de diversificare au adus rezultate marginale. Ponderea importurilor din Rusia a crescut în 2025 la peste 90 % în cazul petrolului și, în cazul gazelor, Ungaria a importat volume de gaze rusești cu mult peste contractul său pe termen lung de 4,5 miliarde de metri cubi. În pofida măsurilor luate pentru a diversifica aprovizionarea cu combustibil nuclear în viitor, Ungaria va rămâne dependentă cel puțin până în 2028 de combustibilul nuclear rusesc pentru reactoarele sale existente. De asemenea, este important ca Ungaria să elaboreze un plan național cuprinzător, cu termene și măsuri de reglementare clare, pentru a-și elimina complet dependența de combustibilul nuclear rusesc. Importurile de energie rămân substanțiale, ceea ce face ca balanța externă să fie vulnerabilă la creșterea prețurilor la energie, aceasta reprezentând o provocare identificată în cadrul procedurii privind dezechilibrele macroeconomice.

(32) Ungaria a acordat subvenții considerabile pentru combustibilii fosili, fără să prevadă o eliminare treptată a acestora înainte de 2030. În special, subvențiile pentru combustibilii fosili care nu abordează în mod direcționat nici sărăcia energetică și nici preocupările reale în materie de securitate energetică, care împiedică electrificarea și nu sunt esențiale pentru competitivitatea industrială ar putea face cu titlu prioritar obiectul eliminării treptate. În Ungaria, subvențiile pentru combustibilii fosili – cum ar fi programul de reducere a costurilor pentru utilități, o reducere a taxei pe valoarea adăugată pentru încălzirea centralizată care utilizează gaze naturale și rambursarea accizelor pentru utilizarea agricolă a motorinei – sunt ineficiente din punct de vedere economic, perpetuează dependența de combustibilii fosili și nu stimulează electrificarea. Obiectivele urmărite de aceste subvenții pentru combustibilii fosili pot fi atinse prin forme alternative de sprijin care nu generează externalități de mediu dăunătoare.

(33) Ungaria se confruntă în continuare cu creșteri ridicate ale prețurilor în timpul orelor de vârf ale cererii din cauza flexibilității limitate în materie de combustibili nefosili și a dependenței persistente de combustibilii fosili pentru producția marginală de energie electrică. Prin urmare, accelerarea introducerii surselor regenerabile de energie, în special a energiei eoliene, este vitală. Cu toate acestea, rețeaua a rămas sub presiune și necesită investiții semnificative, deoarece listele de așteptare pentru racordarea la rețea încetinesc, de asemenea, adoptarea surselor regenerabile de energie. Ungaria nu a aderat încă la PICASSO și MARI, ceea ce îi limitează capacitatea de a se integra pe deplin pe piața internă a energiei electrice și de a beneficia de mecanisme transfrontaliere de echilibrare. Răspunsul pe partea de consum este împiedicat de accesul limitat al gospodăriilor la prețuri dinamice, de plafoanele prețurilor la energie pentru gospodării, de introducerea lentă a contoarelor inteligente și de rolul marginal al agregatorilor și al comunităților energetice. Ca urmare a concurenței scăzute între furnizori, a reglementărilor și impozitelor împovărătoare din sector și a taxelor ridicate de transport de rețea, prețurile energiei electrice pentru întreprinderi au rămas cu mult peste media UE, împiedicând competitivitatea.

(34) Ungaria se confruntă cu riscuri climatice semnificative, necesitând acțiuni de îmbunătățire a rezilienței la schimbările climatice prin actualizarea strategiei de adaptare și a planului de acțiune aferente, prin instituirea unui sistem de monitorizare și evaluare și prin asigurarea unei finanțări adecvate a măsurilor de adaptare, având în vedere, de asemenea, vulnerabilitatea climatică inegală de la o regiune la alta. Deficitul de apă este un risc climatic deosebit de semnificativ, evidențiat de secetele cu care s-a confruntat în ultimii ani, care au condus la pierderi semnificative în sectorul agricol. Infrastructura verde insuficientă subminează reziliența generală a Ungariei în domeniul apei și, în special, capacitatea sa naturală de retenție a apei. În plus, punerea în aplicare cu succes a practicilor de gestionare durabilă a apei este împiedicată de lacunele în materie de competențe verzi la nivel de politici și de punere în aplicare. Calitatea apei reprezintă o preocupare majoră având în vedere poluarea cauzată de agricultură, industrie și așezările umane, la care se adaugă investițiile insuficiente în serviciile de furnizare a apei.

(35) Tranziția Ungariei către economia circulară nu înregistrează progrese, iar productivitatea resurselor sale este cu mult sub media UE. Cu un accent insuficient pe reutilizare, reparare și reciclare, depozitarea deșeurilor reprezintă 53 % din deșeurile municipale în 2024, mai mult decât dublul mediei UE (22 % în 2023). Alocarea limitată a resurselor, concurența scăzută și capacitățile insuficiente de monitorizare și tratare în sectorul gestionării deșeurilor au condus la rate de reciclare relativ scăzute și la o dependență excesivă de depozitarea deșeurilor.

(36) Decarbonizarea transporturilor rămâne o provocare majoră în Ungaria, deoarece sectorul contribuie în mod semnificativ la nivelurile ridicate de emisii și la problemele persistente legate de calitatea aerului. Transporturile sunt al doilea cel mai mare consumator de energie finală, reprezentând 26 % din consumul total de energie al țării. Ungaria a rămas în urmă în ceea ce privește calitatea rețelei feroviare, inclusiv reziliența sa la schimbările climatice, iar ponderea transportului intern de mărfuri pe calea ferată a scăzut, în loc să crească, subminând eforturile de realizare a unui transfer modal de la transportul rutier. În transportul rutier, infrastructura obligatorie de reîncărcare electrică a rămas în urmă față de obiectivele pentru 2030 pentru autoturisme și camioane, iar infrastructura de încărcare lipsește în mare măsură. Finanțarea și planificarea insuficientă a unei infrastructuri cuprinzătoare de transport public împiedică dezvoltarea zonelor mai puțin dezvoltate și periferice și accesul egal la servicii de transport public de calitate.

(37) Având în vedere rolul esențial al capitalului uman în consolidarea competitivității și a autonomiei strategice a Uniunii, în 2026 Consiliul a recomandat statelor membre să ia măsuri pentru a aborda urgent provocările structurale legate de capitalul uman în domeniul competențelor, al educației și al formării, care frânează competitivitatea. Recomandările specifice adresate Ungariei în 2026 pot contribui la punerea în aplicare a Recomandării Consiliului referitoare la capitalul uman în Uniune.

(38) Inegalitățile mari în ceea ce privește rezultatele educaționale limitează competitivitatea și potențialul de inovare al Ungariei. Mediul socioeconomic rămâne un indicator puternic al competențelor de bază, al părăsirii timpurii a școlii și al nivelului de instruire, copiii părinților slab calificați, romii și persoanele cu nevoi educaționale speciale sau cu dizabilități fiind afectați în mod deosebit. Segregarea educațională accentuează aceste inegalități prin urmărirea timpurie și prin mai multe tipuri de școli, romii fiind expuși la cele mai înalte niveluri de segregare. Măsurile existente sunt insuficiente pentru a asigura participarea deplină a grupurilor defavorizate la un învățământ general de calitate. Programele de educație și formare profesională nu alocă timp suficient competențelor de bază care sunt esențiale pentru continuarea învățării și adaptarea la tranzițiile de pe piața forței de muncă. Lipsa unor parcursuri permeabile de educație și formare profesională împiedică, de asemenea, evoluția către continuarea educației. Autonomia instituțională limitată a școlilor împiedică inovarea pedagogică și eficiența utilizării resurselor, iar atractivitatea profesiei de cadru didactic rămâne scăzută. Deși salariile cadrelor didactice au fost majorate recent, motivația cadrelor didactice de a rămâne în profesie este compromisă de volumul mare de muncă și de lipsa sprijinului sistemic pentru cadrele didactice debutante. În pofida cererii economice de forță de muncă cu diplomă de învățământ terțiar, sistemul de sprijin pentru studenți este ineficace în ceea ce privește îmbunătățirea accesului tinerilor la studii terțiare, în special în rândul celor care provin din medii defavorizate. Deși numărul locurilor de studiu finanțate din fonduri publice a crescut recent, această creștere nu corespunde pe deplin numărului tot mai mare de cereri de înscriere în învățământul superior. Înscrierea în programe în domeniul științei, tehnologiei, ingineriei și matematicii rămâne sub media UE, limitând potențialul de inovare al Ungariei în sectoare strategice esențiale.

(39) Rata de ocupare a forței de muncă rămâne ridicată, dar accesul la locuri de muncă este inegal. Persoanele cu un nivel scăzut de educație, romii, persoanele cu dizabilități și tinerii se confruntă cu dificultăți în găsirea și menținerea unui loc de muncă stabil, la aceasta adăugând-se disparitățile regionale semnificative în ceea ce privește participarea pe piața forței de muncă. În pofida unei rate relativ scăzute a șomajului, șomajul de lungă durată este în creștere, unul din trei șomeri înregistrați rămânând fără un loc de muncă timp de 12 luni sau mai mult. Un cadru instituțional fragmentat împiedică coordonarea eficace a măsurilor de combatere a șomajului de lungă durată, limitând sprijinul relevant pentru persoanele care au cea mai mare nevoie de sprijin. Grupurile defavorizate nu au acces la măsuri eficace de recalificare și perfecționare, inclusiv pentru competențele de bază și digitale, și nici la un sprijin direcționat cuprinzător în domeniul mental, social, al sănătății și al căutării unui loc de muncă. Serviciul public de ocupare a forței de muncă nu dispune de personal și de capacitatea de a oferi în mod consecvent formare de calitate și consiliere profesională șomerilor, și nu are loc monitorizarea și evaluarea periodică a serviciilor. Finanțarea națională durabilă pentru serviciul public de ocupare a forței de muncă este esențială, acordându-se totodată prioritate măsurilor care vizează capacitatea de inserție profesională pe termen lung. Există un potențial suplimentar pentru serviciul public de ocupare a forței de muncă de a coordona diferitele organisme responsabile de politicile active în domeniul pieței forței de muncă, de previzionarea competențelor și de stabilirea formării la nivel național și județean.

(40) Eficacitatea dialogului social și implicarea partenerilor sociali în procesul de elaborare a politicilor rămân limitate – în special în sectorul public. Există un cadru juridic pentru forumul tripartit al sectorului privat, care este implicat în stabilirea salariului minim, și au fost înființate unele grupuri de lucru pe teme esențiale. Cu toate acestea, transparența metodelor sale de lucru și rezultatele sale ar putea fi îmbunătățite și ar trebui utilizate pentru o cooperare eficace între guvern, angajatori și sindicate. Acoperirea negocierilor colective și densitatea sindicatelor sunt printre cele mai scăzute din UE. Negocierea colectivă este interzisă în domeniul sănătății și al administrației publice și este împiedicată de modificările recente ale statutului unor lucrători din sectorul public. Există posibilitatea unui sprijin suplimentar pentru consolidarea capacităților partenerilor sociali, precum și pentru o reformă a Legii muncii pentru a îmbunătăți eficacitatea dialogului social și pentru măsuri de sprijinire a drepturilor lucrătorilor din sectorul public.

(41) Progresele înregistrate în ceea ce privește reducerea sărăciei și a excluziunii sociale au fost inegale, cu inegalități tot mai mari în întreaga țară. Rata deprivării materiale și sociale severe s-a îmbunătățit, dar rămâne una dintre cele mai ridicate din UE. Copiii, romii, persoanele cu dizabilități și persoanele cu un nivel scăzut de educație sunt deosebit de vulnerabile. Peste trei sferturi dintre copiii cu părinți cu un nivel scăzut de educație erau expuși riscului de sărăcie sau de excluziune socială în 2025. Creșterea ratelor sărăciei a dus la intrarea unui număr mai mare de copii în serviciile publice de protecție a copilului, în timp ce numărul familiilor substitutive este insuficient și în scădere. Transferurile sociale și sistemul de impozitare și de prestații sociale nu sunt eficace în reducerea sărăciei și a inegalității veniturilor. Adecvarea venitului minim garantat este una dintre cele mai scăzute din UE și nu face obiectul niciunei ajustări periodice. Indexarea venitului minim și a prestațiilor sociale în funcție de costul vieții, precum și măsuri de sprijin direcționat ar putea contribui la scoaterea oamenilor din sărăcie. Limita de trei luni pentru indemnizațiile de șomaj limitează dezvoltarea competențelor sau găsirea unui loc de muncă relevant și stabil, sporind riscul de sărăcie în rândul persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă. Grupurile vulnerabile, în special din zonele rurale, se confruntă cu provocări în ceea ce privește accesul la servicii esențiale și sociale, cum ar fi îngrijirea copiilor, școlile, asistența medicală și serviciile sociale și de îngrijire pe termen lung, cel puțin, parțial, din cauza constrângerilor financiare și a autonomiei fiscale reduse a municipalităților. Segregarea rezidențială și educațională a romilor este încă ridicată, în urma decretelor recente de „protecție a identității locale” existând riscul ca această minoritate să fie marginalizată și mai mult. Programul finanțat de UE care vizează cele mai defavorizate 300 de municipalități este o inițiativă pozitivă, dar sunt necesare mai multe eforturi pentru a investi în mod durabil în servicii esențiale generale (digitale, transport, apă și energie) și sociale (sănătate, educație și îngrijire), inclusiv în servicii care vizează copiii.

(42) Speranța de viață este una dintre cele mai scăzute în timp ce rata mortalității evitabile prin prevenție și prin tratament din Ungaria este printre cele mai ridicate din UE. Deficitul persistent de personal, cheltuielile scăzute în domeniul sănătății, alocarea ineficientă a resurselor și disparitățile regionale împiedică accesul egal la serviciile de asistență medicală. Profesia medicală, printre care cea de medic, de asistent medical și alți lucrători din domeniul sănătății, are o atractivitate scăzută în rândul tinerilor. Recrutarea, păstrarea și distribuția geografică a personalului reprezintă o provocare. Prevenirea și asistența medicală primară nu sunt suficient de dezvoltate și beneficiază de o finanțare publică scăzută, ceea ce afectează sănătatea și productivitatea populației. O viață sănătoasă și independentă pentru persoanele în vârstă, în special în zonele rurale, este din ce în ce mai dificilă din cauza serviciilor la domiciliu și comunitare subdezvoltate. Costurile directe ridicate limitează accesul grupurilor vulnerabile, în timp ce deficitul de personal transferă sarcinile de îngrijire asupra sistemelor de sănătate și a familiilor, reducând calitatea îngrijirii și participarea femeilor pe piața forței de muncă.

(43) Gospodăriile maghiare trebuie să economisească peste 15 ani de venit pentru a cumpăra un apartament de 100 m^2, acest indicator fiind unul dintre cele mai ridicate din UE și aproape dublul mediei UE. Prețurile locuințelor au crescut mai rapid decât în orice altă țară din UE, iar chiriile au crescut, de asemenea, brusc, depășind creșterea salariilor din ultimul deceniu. Creșterea costurilor cu locuința exercită o presiune mai mare asupra veniturilor gospodăriilor, în special pentru persoanele expuse riscului de sărăcie sau de excluziune socială și pentru chiriași. Mai mulți copii sunt plasați în spații de cazare temporară din cauza dificultăților financiare ale familiilor, iar lipsa de adăpost a crescut. În același timp, fondul de locuințe sociale al municipalităților, deja limitat, este în continuă scădere și nu există măsuri de sprijin direcționat pentru locuințe acordat în funcție de mijloacele de trai, inclusiv pentru chirii, pentru grupurile cu venituri mici. În absența unor politici eficace de coeziune socială urbană și rurală, segregarea rezidențială rămâne o problemă. Subvențiile generoase și nedirecționate în mod specific pentru locuințe și oferta limitată de locuințe au contribuit la creșterea prețurilor locuințelor, reducând accesibilitatea financiară, ceea ce reprezintă o provocare identificată în cadrul procedurii privind dezechilibrele macroeconomice.

(44) Având în vedere bilanțul aprofundat realizat de Comisie și concluziile privind existența unor dezechilibre excesive, recomandările formulate în temeiul articolului 6 din Regulamentul (UE) nr. 1176/2011 se reflectă în recomandările 1, 2, 3, 4 și 6. Politicile menționate în recomandările 1, 2, 3 și 4 contribuie la abordarea vulnerabilităților legate de finanțele publice. Politicile menționate în recomandările 3 și 4 contribuie la abordarea vulnerabilităților legate de competitivitatea costurilor. Politicile menționate în recomandarea 6 contribuie la abordarea vulnerabilităților legate de locuințe.

RECOMANDĂ ca, în 2026 și în 2027, Ungaria să întreprindă acțiuni astfel încât:

1. Să ia măsuri pentru a controla cheltuielile publice nete, astfel încât acestea să respecte traiectoria corectivă recomandată de Consiliu la 18 februarie 2025, având în vedere abaterea materială preconizată pentru 2026 de Comisie în raport cu plafonul recomandat al cheltuielilor nete, utilizând în același timp flexibilitatea prevăzută în temeiul clauzei derogatorii naționale activate de Consiliu. Să consolideze în ansamblu cheltuielile pentru apărare și securitate și nivelul de pregătire în aceste domenii, asigurând totodată sustenabilitatea datoriei și eficiența cheltuielilor și adaptând treptat bugetul pentru a susține creșterea structurală a cheltuielilor pentru apărare. Să se asigure că măsurile luate pentru a atenua impactul creșterii prețurilor energiei sunt temporare, orientate către protejarea gospodăriilor vulnerabile sau către satisfacerea nevoilor întreprinderilor mari consumatoare de energie, păstrează stimulentele pentru economisirea energiei și sunt compatibile din punctul de vedere al costului bugetar cu angajamentele asumate în contextul cadrului bugetar al UE. Să urmărească coordonarea eficace și delimitarea clară a politicilor macroeconomice pentru a asigura sustenabilitatea bugetară și externă. Să elimine treptat plafoanele de preț și de rată a dobânzii, precum și măsurile echivalente, pentru a reduce efectele de denaturare și pentru a facilita transmisia fără probleme a politicii monetare. Să consolideze cadrul bugetar pe termen mediu. Să îmbunătățească sustenabilitatea pe termen lung a sistemului de pensii, menținând în același timp caracterul adecvat.

2. Să asigure continuitatea reformelor și a investițiilor implementate în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență. Să accelereze în mod semnificativ eforturile de implementare a programelor politicii de coeziune, bazându-se, după caz, pe realocări către prioritățile strategice și pe flexibilitățile convenite în contextul evaluării intermediare a cadrului politicii de coeziune. Să abordeze provocările unice de natură socioeconomică, de securitate și de pregătire civilă cu care se confruntă regiunile de la frontiera externă estică a UE, inclusiv necesitatea de a investi în infrastructură cu dublă utilizare.

3. Să îmbunătățească cadrul de reglementare și să consolideze concurența pe piețele de produse și servicii, în special în comerțul cu amănuntul, în concordanță cu principiile pieței unice și ale statului de drept. Să îmbunătățească calitatea și transparența procesului decizional, inclusiv printr-o colaborare eficace cu părțile interesate și prin evaluări periodice ale impactului. Să consolideze cadrul anticorupție, inclusiv prin îmbunătățirea eforturilor de urmărire penală și a accesului la informațiile publice. Să elimine practicile care restrâng concurența în domeniul achizițiilor publice. Să stimuleze dezvoltarea piețelor de capital prin creșterea stimulentelor fiscale și de reglementare. Să consolideze cadrul de inovare pentru sectorul public și întreprinderi prin îmbunătățirea previzibilității cheltuielilor publice pentru cercetare și dezvoltare și printr-o mai bună direcționare a măsurilor existente către IMM-uri, ținând seama, de asemenea, de avantajele și nevoile competitive regionale. Să simplifice sistemul fiscal, inclusiv prin eliminarea treptată a taxelor cu efect de denaturare impuse anumitor sectoare și prin creșterea echității acestuia.

4. Să accelereze diversificarea aprovizionării cu energie pentru a elimina treptat dependența de sursele rusești și să ia măsuri concrete pentru a elimina treptat subvențiile pentru combustibilii fosili, în special cele legate de accizele la motorină și cele care împiedică electrificarea în sectorul rezidențial. Să îmbunătățească flexibilitatea și concurența în sectorul energiei electrice, prin consolidarea pieței de echilibrare, a răspunsului părții de consum și a infrastructurii de rețea, precum și prin intensificarea utilizării surselor regenerabile de energie. Să îmbunătățească reziliența la schimbările climatice și în domeniul apei, inclusiv prin reținerea naturală a apei și abordarea lacunelor în materie de competențe verzi, precum și să îmbunătățească circularitatea, în special prin consolidarea capacităților de tratare a deșeurilor. Să promoveze un transport curat, inclusiv prin accelerarea investițiilor în electrificare, și un transport public la prețuri accesibile.

5. Să îmbunătățească rezultatele în materie de educație și rata de absolvire a învățământului terțiar și să sporească participarea grupurilor defavorizate la un învățământ general de calitate prin creșterea în continuare a atractivității profesiei de cadru didactic.

6. Să sporească accesul la măsuri active eficace pe piața forței de muncă, în special prin oferirea de oportunități de perfecționare și de recalificare grupurilor defavorizate, și să asigure un dialog social efectiv. Să îmbunătățească caracterul adecvat al asistenței sociale și al indemnizațiilor de șomaj și să asigure accesul la servicii de bază esențiale de calitate pentru toți, în special în municipalitățile dezavantajate. Să îmbunătățească accesul la servicii de asistență medicală și de îngrijire pe termen lung de calitate, în special la servicii de asistență medicală preventivă și primară. Să direcționeze măsurile de sprijin din sectorul locuințelor către gospodăriile cu venituri mici și să sporească oferta de locuințe, inclusiv de locuințe sociale și locuințe la prețuri accesibile.

Adoptată la Bruxelles, 10 iulie 2026.

Pentru Consiliu

Președintele

S. HARRIS